

GÖÇMENLERE ÖFKELENMİYİN

FAŞİSTLERİN 'DİNCİ TERÖRÜ BESLEMekte HAKLIYIZ' YALANI • Sf 2

İNSAN KAÇAKÇILARI NASIL ÇALIŞIYOR?

Her ülke sınırında o ülkenin kaçakçıları teslim alıyor. Afganistan'dan İran'a geçerken ayrı para, İran'dan Türkiye'ye geçerken ayrı para ödeniyor. Türkiye'den Yunanistan'a geçerken de yeniden bir para ödeyen göçmenler eğer ülkelerine gönderilirlerse tüm varlıklarını kaybetmiş oluyorlar. • Sf 3

GÖÇMENLERİN SIRTINDAN KAZANANLAR

Devletin onların sırtından batının emperyalistlerinden para koparmaya çalışması bir yana, göçmen işçilerin sırtından kazanılan büyük paralar var. Patronlar için "göçmen sorunu" bir ucuz işgücü fırsatı sadece. • Sf 3

OYSA BİZİM ONLARIN HALİNDEN ANLAMAMIZ GEREKİRDİ

"Davulla zurnayla yola çıkmış, bandoyla karşılanmıştık." Savaşta kaçmıyorduk, zorlayan da yoktu. Ama işsizlikle, giderek daha fazla sefaletle gömülen köylerdeki yoksullukla baş etmenin tek yolu gurbetçilikti. Zaten "Almanci" olmasak ülkenin büyük kentlerinin gecekondualarında aynı yabancı bizi bekliyordu.

Ülkeyi yönetenler bu yokluğumuzu fırsat bildi. Avrupa'nın savaşla yıkılış

ekonomisi bizim emeğimizle kalkırken bize de bu garip, aşağılayıcı sıfat düşüyordu: Almancılar!. • Sf 3

SURİYE'DE NELER OLDU?

Ülkeyi cihatçıların korunaklı üssü haline getirirken de, sınırımızda bekleyen milyonlarca göçmenin yarattığı tehlike hikayelerini uydururken de aynı büyük yalana sığınıyorlar. O büyük yalana gerçeklerle yanıtlayalım. Suriye'de olanlar dinci teröre hamilik yapanların anlattığı gibi değil. • Sf 2

GÖÇMEN DÜŞMANLIĞI İNSANLIK SUÇUDUR

Göçmen sorunu kapitalist düzen emperyalist çağda insanlığın kucacağı sorunlardan birisidir.

İnsanların kendi yurtlarını terk etmeye zorlanması başlı başına bir trajedi. Halbuki Türkiye insanı el kapılarında ekme aramanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi bilir.

Daha 1960'lı yıllarda arsız yöneticilerimiz ve patronlar ülkemizin yoksul emekçilerini emperyalist merkezle ucuz işgücü olarak pazarlamış, Tokat'ın, Rize'nin, Çorum'un köylerinden Almanya'ya ve başka Avrupa ülkelerine giden yurttaşlarımız emperyalist ekonomiye can verirken, sevdiklerinden, yurtlarından, köklerinden kopartılmıştır.

Savaşların, bölgesel çatışmaların kısacası yine egemen sınıflar arası itiş kakışın göçe zorladığı insanların yaşadıkları da bu topraklara hiç yabancı değildir. Tarihimiz, Osmanlı'nın dağılma yıllarında yaşanan savaşlarda, işgallerde ya da işgal edilmiş toprakların terk edilmesi sırasında oradan oraya sürülen insanların öyküleriyle yazılmıştır. Boşaltılan köylerin göçe, göçmenliğe yolladığı insanların yaşadıkları unutulmayacak kadar yakındır.

Hal böyleyken, ülkemiz insanı bir kez daha emperyalistlere, zorba egemenlere ve patron sınıfına yöneltmesi gereken öfkeli göçmenlere yöneltmeye zorlanmaktadır.

Türkiye Komünist Partisi halkımızı gerçekleri görmeye ve hem insani açıdan hem de objektif gerçeklere uygunluk açısından yanlış olan yabancı düşmanlığıyla mücadele etmeye çağırılmaktadır.

1. Suriye'de izlediği kanlı politikalarla milyonlarca insana büyük acılar çektirmiş, milyonlarcasının yurdundan göçmesine neden olmuş AKP iktidarı bugün yaşadığı tıkanıklığı aşmak için bu sefer göçmenleri kullanmaktadır. "İnsani kriz yaratarak güç kazanmak" insanlık dışı, akılsızca bir politikadır. Bugün Yunanistan sınırında yapılan tam olarak budur.

2. Bu zavallıca ve insanlık dışı uygulamaya paralel olarak göçmen düşmanlığının kıskırtıldığı açıkça görülmektedir. Bu tam

olarak hedef saptırmadır.

AKP'nin Suriye'de icra ettiği kıskırtıcı rolün ajanları olarak görev almış ve bunun karşılığı ülkemiz halkının vergileriyle ödenmiş olan hainler zaten devlet koruması altındadır. Bugün göçmen sorunu tablosunu oluşturan Suriyelilerin büyük çoğunluğunu insanlık dışı koşullarda ucuza çalıştırılan emekçiler oluşturmaktadır.

Emekçi halkımıza çağırımız, gerçek düşmanı kader kurbanı emekçi insanlarda değil, yaşananların müsebbibi olanlarda aramasıdır.

3. Türkiye Komünist Partisi, ülkemize sığınmış olan Suriyeli milyonlarca emekçiyle dayanışmasını ilan eder.

4. Göçmen sorununun kalıcı ve esaslı çözümü açıktır: Suriye'deki insanlık krizi sonlandırılmalı, bu ülkenin kendi zenginlikleri ve insani birikimi üzerinde doğrularının önündeki engeller kaldırılmalıdır. Kıskırtıcılar, dinci teröristler ve işgal kuvvetleri Suriye'yi terk etmelidir.

5. "Din kardeşlerimiz" edebiyatıyla halkı oyalayan, şimdi de bu insanları Avrupa'nın üzerine süren AKP iktidarı kadar göçmenleri plastik mermi, göz yaşartıcı bomba hatta gerçek mermiyle karşılayan Yunanistan devleti de bu insanlık dramından sorumludur.

6. Suriye yeniden doğrulduğunda göçmenlerin ülkelerine geri dönmeleri sağlanmalıdır. Göçmenlerin ülkelerine geri dönmesi sağlanana kadar onlar ülkemiz işçi sınıfının bir parçası olarak hayat kavgası verecektir. Bunu görmek, Türkiyeli işçilerle birlikte, bazen onlardan daha ağır koşullarda ve onlara rakip olarak çalıştırılan Suriyeli göçmen işçilerle dayanışma içinde olmak, emekçi halkımızın çıkarıdır. Aksi sadece onursuzluk değil akılsızlıktır.

7. Türkiye Komünist Partisi Yunanistan sınırında yaşanan insanlık dramına elindeki olanaklar ölçüsünde müdahale edecektir. Yardım ve dayanışmayı örgütlerken, emekçi halkımıza bize destek olmaya çağırıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komite

EKMEĞİMİZİ ÇALIYORLAR DEDİKLERİMİZİN
EKMEĞİNİ BİZ ÇALMIŞTIK • Sf 2

SURIYE'NİN SONBAHARI

'Barışçı' gösterilerden silahlı çatışmalara

2011'de Tunuslu bir emekçinin kendini yakarak yaptığı eylem birçok Arap ülkesinde yoksulluk kaynaklı hareketleri tetikledi.

Halklar büyük ölçüde örgütsüzdü ve belli ki emperyalist müdahalelere, şeriatçı çetelerin yönlendirmesine uygun hazırlık çoktan yapılmıştı.

Olaylar daha çok emperyalizmin yıpranmış kuklalarıyla yönetilmekte olan ülkelerde gerçekleşiyordu. Kısa sürede İslamcı grupların kontrolüne geçen büyük kitle hareketleri sonucunda yönetim değişiklikleri yaşandı. Tunus ve Mısır gibi örneklerde emperyalizm yıpranmış oyuncularını değiştirmiş oldu. Üstelik böylece birikmiş kitlesel öfkeyi gerici örgütlerin kontrolüne teslim ettiler. Operasyon Genişletilmiş Orta Doğu diyebileceğimiz bir alana yayılıyordu. "Arap Baharı" gibi cazip bir isim bulunması da böylece mümkün oldu.

LİBYA'DA BAHAR VAHŞETİ

Kaddafi, Libya'da emperyalist merkezlerle uzun süredir pazarlık ve alışveriş denemeleri yapan ancak onların yeni düzende yer vermeye hiç

niyetli olmadıkları bir ilginç kişilikti. "Arap Baharı" Libya'da Kaddafi'nin çetelere kurban edilmesiyle sonuçlandı. Başkanı vahşice parçalanırken asıl parçalanana Libya ve Libya halkı oldu. "Arap Baharı" operasyonunun yeniden yapmaktan çok vahşice yıkmak amacıyla girdiği ülke Suriye oldu.

PROTESTODAN PROVOKASYONA

Hükümetin 2000'li yıllara girişte hız verdiği liberal politikalarıyla hayat pahalılığı artmıştı. Ülkenin önemli kentlerinde yapılan protestolar için ilk motivasyon olarak bu kullanıldı.

İlk günlerinde genel bir muhalif kişilik gösteren protestolara dış destekli İslamcıların yönlendirdiği toplulukların dışında kalan Suriyeli-ler de katılım gösterdi.

İlk eylemlerin cihatçı gruplarca planlanan hedefi kan dökülmesiydi. Öyle ki, polis müdahalelerinin hafif seyrettiği yerlerde toplanan kalabalık için silahlı saldırılar yapıldı. Bu saldırıların bazılarında sadece polisler değil protestocular da hedef alınıyordu.

2011 başında Suriye kentlerinde yapılan gösteriler hızlı bir biçimde dünya basınına servis edildi. Yayınlanan görüntülerin bir kısmında silahlı oldukları da görülen göstericilerin polislerle çatışmaları yer alıyordu ve bunlar Reuters, AP gibi batılı ajanslarca "polis şiddetiyle yaralanan ve öldürülen muhalif halk" olarak yansıtıldı.

KESKİN NİŞANCILAR!

Kanadalı bir akademisyenin 2011 yılında yayımladığı ve Habertürk gazetesinde de basılmış olan makalesinden bir bölüm aktaralım:

"Medya haberleri, silahlı 'demokrasi yanlısı' göstericileri ayırma gözetmeksizin vurmak ve öldürmekle suçlanan Suriye polisi ve askeri güçlerine odaklandı. Bu polisler gerçekten ateş açarken, medya göstericiler arasında hem güvenlik güçlerine hem de protestoculara ateş açan (onları vuran) silahlı adamlara ve keskin nişancılara değinmedi."

Aynı makalede, batı basınının Şam ve Halep'de polisin kanla bastırıldığı protestoların anlattığı oysa protestoların bu kentlerde başlamadığı yazılıyor. Şam'da bir protesto

olmadığı, Şam merkezine yakın 75 bin nüfuslu Dera'da yaşanan protestolardaysa güvenlik güçlerinin protestocularardan daha fazla kayıp verdiği anlatılıyor. Batı medyasında Dera'nın nüfusunun 300 bin olarak gösterildiğini de belirterek.

KÖKÜ DIŞARDA PROVOKASYON MU DEDİNİZ?

2011 boyunca yaşanan olaylar, Suriye'de akan kanın gerçek sorumlusunu anlamak açısından önemli bir ipucu veriyor.

Haziran ayında Hatay sınırına yakın Cisir El Şuğur'da (bugün Suriye ordusuyla cihatçıların çatışmasına TSK'nın eşlik ettiği İdlib'de bir alan) Müslüman Kardeşler adlı örgüt Türkiye sınırından getirilen silahlarla Suriye Ordusu'na saldırdı. Bu saldırı sonucunda 100'ün üzerinde asker öldürüldü ve cihatçı militanlarca toplu mezarlara gömüldü.

Kargaşadan kaçan insanlar Tür-

kiye'ye geldiklerinde aylar öncesinden yapılmış kamplar onları hazır bekliyordu. Müslüman Kardeşler tarafından yapılan bu katliam Batı medyasında 'rejim halka ateş açtı' şeklinde servis edilirken bunu Müslüman Kardeşlerin diğer silahlı saldırıları takip etti, birkaç hafta geçmeden ülke savaşın içindeydi.

Cihatçılara her türlü mali ve lojistik desteği sağlayan AKP Hükümeti ve ABD, İstanbul'da kongreler düzenleyerek El Kaide hiziplerini "Özgür Suriye Ordusu" çatısı altında birleştirecek ve "Suriye Geçici Hükümeti" kuracak kadar ilerledi.

Savaşın ilk gününden beri AKP Hükümeti Suriye'deki çetelerin eğitilmesi ve silahlandırılması için çalışmalar yürüttü: Dünyanın dört bir yanından gelen cihatçılar Hatay sınırımızdan Suriye'ye giderken buradaki kamplar 'muhaliflerin' eğitim bölgelerine, imalathanelerse bomba yapım atölyelerine dönüştü.

'DİNCİ TERÖRÜ BESLEMekte HAKLIYIZ' YALANI

Türkiye kamuoyunda Suriye'ye dönük düşmanlığın pompalanmasında iki esas araç oldu. Birincisi, Suriye'de zalim bir Alevi aşiretinin Sünnî Müslümanlara eziyet ettiği görüntüsü. İkincisi, Suriye'nin kendi sınırları içinde Türkiye'ye hasım silahlı güçleri beslediği, PKK'yi Türkiye'ye zarar vermek için kullandığı bir silahlı grup olarak desteklediği idi. Öyleyse ne yapılmalıydı?

Sünnî Müslümanlara sahip çıkılmalı, silahlı mezhepçi terör grupları İran destekli Şii/Alevi zulmüne karşı güçlendirilmeliydi.

Oysa Suriye önemli bir Hıristiyan nüfusa da sahipti. 1946'da Fransa'dan bağımsızlığını kazanırken, bunu bütün inanç ve mezheplerden Suriyeli Arapları birleştirerek başarmıştı. İktidardaki Baas Partisi'nin

kurucu liderliğinde bir Hıristiyan, bir Sünnî ve bir Alevi Arap bulunuyordu.

Kışkırtmalar ve emperyalist operasyonlara rağmen özellikle Halep ve Şam'da farklı mezheplerin önde gelen kişileriyle başından itibaren bir konsensüs sağlanabiliyordu.

Dolayısıyla, AKP'nin ve ondan öncekilerin destekleyip operasyona sevk ettiği mezhepçi terör grupları zulme uğrayanları değil emperyalist provokatörleri temsil ediyordu.

İkinci yalansa, Suriye'nin Türkiye'ye karşı ülke içindeki silahlı grupları özel olarak Kürt ayrılıkçılığını ve PKK'yi desteklediği, Türkiye'nin buna karşı Suriye'deki silahlı gruplarla ilişkiye geçtiği yalanıdır.

Müslüman Kardeşlerin Suriye'de eylemler düzenlemek üzere Türkiye'den aldığı destek 1980 öncesine

gidiyor. CIA - MOSSAD ve MİT üçlüsü o yıllarda Sovyetlerle müttefik görünen Suriye'ye karşı çalışmalar yürütüyor. Bu çalışmalarda Müslüman Kardeşler kullanılıyor.

Akademisyen Behlül Özkan, 2018 yılında yaptığı ve 2019 Haziranı'nda yayımlanan bir çalışmasında New York Times gazetesinin 9 Mayıs 1986 tarihinde yayımlanan bir haberine işaret ediyor. Bu haberde 1986 yılında 140 kişinin ölümüyle sonuçlanan bir bombalama eylemini yapan 2'si Türk 5 kişinin silahları Antakya'dan geçirdikleri anlatılıyor.

Behlül Özkan, 1982 yılında Hama'da kanlı bir şekilde bastırılan Müslüman Kardeşler ayaklanmasının da daha 1980'de Antakya'da işler durumda olan operasyon merkezince yürütüldüğünü yazıyor.

EKMEĞİMİZİ ÇALIYORLAR DEDİKLERİMİZİN EKMEĞİNİ BİZ ÇALMIŞTIK

Boyun Eğme okurları bunu belki daha önce birden fazla kez okumuş olabilirler. Tekrarlamak zorundayız.

Suriye'deki çatışmaları dışarıdan kışkırtan gerici iktidarımız, oluşan karışıklık içinde bu ülkenin yağmalanmasına (ortak olmadıysa) açıkça göz yummuştur.

2013 yılına gelindiğinde Halep Türkiye'nin desteklediği ÖSO'nun hakimiyeti altına girmişti.

Ve ÖSO Halep'te bulunan sanayi kuruluşlarının hepsini haraca bağlanmış durumdaydı.

2013 yılında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne Suriye hükümetinin verdiği raporda belirtildiği üzere yaklaşık 1000 fabrika yağmalanmış ve bu fabrikalardan çalınan mallar Türk hükümetinin yardımıyla ve bilgisi dahilinde Türkiye'ye transfer edilmişti!

O dönemde düzenlenen yardım kampanyalarıyla, "rejimin zulmü altında ezildiği" söylenen halka ulaştırılmak üzere gıda malzemeleri toplanıyordu. sol Gazetes'i'nin 21 Aralık 2012'de yaptığı bir haber çarpıcıydı: ÖSO'cular

Antep ve Antakya'ya ekmecek satıyordu. Suriye'nin ekmeği! Bugün ülkemiz sınırları içindeki Suriyeli göçmenler arasında işte bu yağmaya ortak olmuş, kendi ülkesine ihanet etmiş olanlar da var.

Ama onlara göçmen denilmiyor, çünkü hem göçmen sayılmayacak bir zenginliği kontrol ediyorlar hem de AKP iktidarının kanatları altında yaşıyorlar. Önümüzdeki yıllarda koşullar değiştiğinde de muhtemelen bunlar İhvanı Enternasyonal'in üyeleri olarak kendi ülkeleri dışında yaşıyor olacaklar. Emperyalistlerin ve işbirlikçi Türk gericilerinin beslemeleri olarak.

Halep yağmalanırken kentten çıkarak canını kurtaran, Türkiye'ye sığınan sıradan insanlar, yoksul emekçiler bugün "göçmen Suriyeliler" olarak aramızda.

Şimdi onlara, "ekmeğimize ortak oluyorsunuz, defolun" deme hakkımız var mı?

Göçmenlerin sırtından kazananlar

Göçmenlerin devlet tarafından batılı ülkelerle pazarlık konusu yapılmasının sağladığı doğrudan ve dolaylı ekonomik çıkarları bir kenara bırakırsak, ülkemizde patron sınıfının göçmen sorununu çok da sorun etmediği daha doğrusu bu sorunun da fırsata çevrilmiş olduğunu söyleyebiliriz.

1) Türkiye'deki kayıt dışı ekonomi bu göçmen akınından besleniyor. Hem sigortasız çalıştırılıyorlar hem de önemli bir bölümü karın tokluğuna çalıştırılıyor. 'Göçmenleri artık istemiyoruz' politikası bu nedenle iki yüzlü. Onları, tarımdan inşaata çok çeşitli sektörlerde görüyoruz. Çok azı para biriktirip gidebiliyor.

2) İnsan kaçakçılığı, yan işleri ile birlikte büyük bir sektör. Bot, can yeleği satıcılığı, taksi ve minibüs kiralanması, balıkçı teknelerinin ayarlanması gibi çok çeşitli yan işler var. Özellikle Ege'nin kıyı kasabalarında bu işlerden nemalanan, ikinci bir iş gibi gören bir kesim mevcut. Kazanılan paranın büyüklüğü sektöre yeni aktörlerin girmesini kolaylaştırıyor. Bugünlerde kaçakçılığın serbest bırakılması ile rekabet nedeni ile karlar düşmüş olsa bile, (bunu söylemek çok acı ama) kaçakçılar sürümden kazanıyorlar.

SAYILARLA MÜLTECİ SORUNU

Dünyada Toplam
70,8 milyon
zorla yerinden edilmiş insan var.

Bunların
25,9 milyon
mülteci. Mülteci uluslararası hukukta bir tanım.

Toplam
3,5 milyon
sığınmacı var.

Sığınmacı, mülteci olarak uluslararası koruma arayan ancak henüz bu statü kendilerine tanınmamış kişilere deniyor. Dünyadaki sığınmacıların yarısı 18 yaşından küçük.

140 yalnız kalmış veya ailesinden ayrı düşmüş çocuk var.

1028 sığınmacı
2019 yılında Avrupa'ya gidebilmek için deniz yolunu kullanırken boğuldu.

6,7
MİLYON

2,7
MİLYON

2,3
MİLYON

1,1
MİLYON

0,9
MİLYON

SURİYE AFGANİSTAN GÜNEY SUDAN MYANMAR SOMALİ

DÜNYADAKİ SİĞINMACILARIN ÜÇTE İKİSİ BEŞ ÜLKEDEN

Afganistan'dan Yunanistan'a yolculuk: İNSAN KAÇAKÇILARI NASIL ÇALIŞIYOR?

Afganlılar dünyada en büyük ikinci mülteci nüfusunu oluşturuyor. Büyük çoğunluğu Pakistan ve İran'da yaşamakta olan Afganlı göçmenler son yıllarda Türkiye'de de oldukça kalabalık bir göçmen grubu oldular.

Ülkelerindeki iç karmaşa, Taliban'ın baskıları ve işsizlik nedeniyle göçe zorlanan binlerce Afgan önce İran'a, sonra Türkiye'ye geliyor. Türkiye'den ise Avrupa'ya geçmek için denizden ya da karadan Yunanistan'a geçmeyi deniyorlar. Bu çok zorlu bir yolculuk. Afganistan'da her şeylerini satarak başlanılan bu yolculuğun Türkiye'de bitmesi bir aylarını alıyor. Sınırdışı edildikleri zaman Afganistan'a geri gönderiliyorlar ama döndüklerinde hiçbir şeyleri kalmamış oluyor. Bir kısmı bu tehlikeli yolculuğu bir daha deniyor. Türkiye'ye yasa dışı yollardan geldikleri için ne kadarı bir işte çalışıyor bilinmiyor. Bazı bölgelerde tarla işleri ve çobanlık için ucuz iş gücü olarak tercih ediliyorlar. Sağlık güvenceleri yok. Bazen günlerce yürümek zorunda kalan bu insanlar sanki görünmez.

Son günlerde sınır bölgelerine ve Türkiye'ye yakın adalara gitmeye çalışan göçmenlerin önemli bölümü de kamuoyunda yansıtıldığı gibi

Suriyeli değil, Afgan. İran'dan gelen Afgan Göçmenler çoğu zaman yürüyerek, Iğdır, Ağrı, Van üzerinden Türkiye'ye geçiyor. Türkiye'ye geçen Afganların bir bölümü İran'daki Afgan göçmenler, ancak giderek daha fazla sayıda Afgan doğrudan Afganistan'dan geliyor. Bunların arasında aileler olsa da önemli bölümü genç erkekler. Artık ülkelerinde savaşmak istemiyorlar. Afganistan'dan olan göçün artmasının bir nedeni de insan kaçakçılığının cazip bir iş haline gelmesi.

Afgan göçmenlerinin terk ettikleri ülkelerinde başlayıp başarılırsa Avrupa'da biten yolculukları insan kaçakçıları tarafından organize ediliyor.

Her ülke sınırında o ülkenin kaçakçıları teslim alıyor. Afganistan'dan İran'a geçerken ayrı para, İran'dan Türkiye'ye geçerken ayrı para ödeniyor. Türkiye'den Yunanistan'a geçerken de yeniden bir para ödeyen göçmenler diğer ülkelere gönderilirse tüm varlıklarını kaybetmiş oluyorlar. Bir çoğu Türkiye'de kaldıkları süre içinde düşük ücretlere çalışıp Yunanistan'a geçmek için gerekli olan parayı biriktiriyorlar. Türkiye transit ülke, burada onlara vatandaşlık verilmesi söz konusu değil.

Davulla zurnayla yola çıkmış... BANDOYLA KARŞILANMIŞTIK!

Aslında ülkemiz için "göçmenlik" başkalarının yaşadığı ve Türkiye'lilerin de sonuçlarından muzdarip olduğu bir sorun değildi. Tersine "gurbetçilik" bizim derdimizdi, gurbette karşılaştığımız yabancı düşmanlığı da bizim kavgasını verdiğimiz bir sorundu.

Dişişleri Bakanlığı yurtdışında yaşayan Türkiye vatandaşlarının sayısını 6.5 milyon olarak açıklıyor. Ülkemizde mülteci ya da sığınmacı olarak bulunanların sayısı ise Birleşmiş Milletler'e göre 5.7 milyon. Yani aslında hâlâ gurbetçi olan biziz.

Ülkemizden ilk kitlesel göç, 1961 yılında başladı. 31 Ekim 1961'de Ankara ile Federal Almanya'nın o dönemdeki başkenti Bonn arasında "Türk-Alman İş Gücü Anlaşması" adıyla bir iş gücü anlaşması imzalandı. Bu tarihten önce de Türkiye'den Almanya'ya göç edenler olmuştur elbette ancak bu göçler kitlesel nitelik taşıymıyordu ve bireysel girişimlerle, çoğu zaman da kaçak yollarla gerçekleşiyordu. "İş Gücü Anlaşması" ile birlikte iş gücü göçü hem kitlesel ve organize bir nitelik kazandı hem de resmi bir çerçeveye oturularak hükümetlerin kontrolüne verilmiş oldu. Almanya ile Türkiye arasında yapılan bu anlaşmaya göre aynı yıl Türkiye'den 6800 işçi, çalışmak için Almanya'ya gidecekti.

Türkiye bu anlaşmanın ardından başka Avrupa ülkeleri ile de iş gücü ve "sosyal güvenceli" anlaşmaları imzaladı ve çok sayıda vatandaşını çalışmak üzere yurtdışına gönderdi. Bu tür ikili anlaşmalar daha sonraki yıllarda yapılmaya devam edildi; Avusturya, Belçika

BİR DE AFRİKALI GÖÇMENLER VAR

Afrikalıların güvensiz, en kötü koşullarda yaşayan göçmen gruplarından... Sağlık hizmetlerinden yararlanamıyorlar, ırkçılıkla çok fazla karşılaşılıyorlar, burada doğan bebeklerin çoğu kimliksiz. Başlarına bir şey gelince sınır dışı edilecekleri için polise gitmeye korkuyorlar. Çoğu tekstil sektöründe merdivenaltı atölyelerde çalışıyor. Çalıştıkları yerde ücretlerini alamıyor, ancak haklarını arayamıyorlar. Tekstil dışında kargo şirketlerinde de çalışıyorlar. İstanbul'da kendi işyerlerini açmış Afrikalılar da var, yeni gelenler Afrika kökenli patronlarla çalışmayı tercih ediyorlar. Karşılaştıkları bir diğer sorun da Afrikalıların hepsinin Müslüman olmaması. Hristiyan olan Afrikalılar baskı altında ve korku içinde. Türkiye'deki Afrikalı göçmenlerin önemli bir bölümü 'transit' göçmen durumundadır.

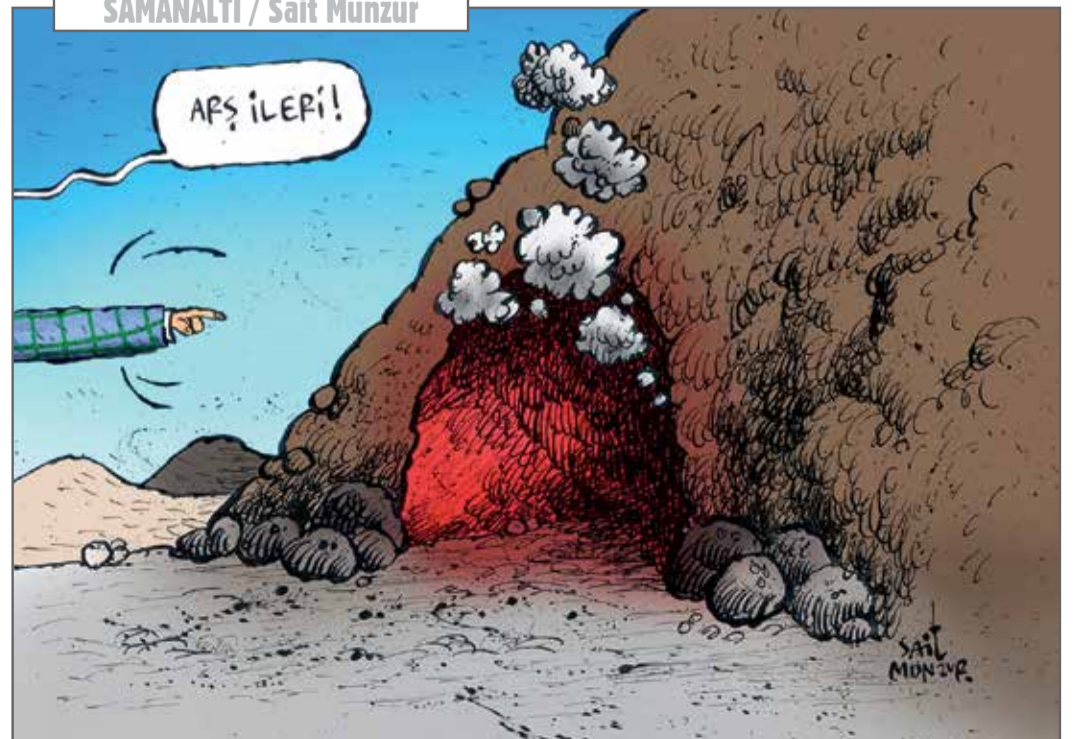

ve Hollanda ile 1964'te, Fransa ile 1965'te ve İsveç ile 1967'de yapılan iş gücü anlaşmaları yürürlüğe girdi.

Batı Avrupa ülkeleri açısından ve özellikle de Almanya açısından anlamı İkinci Dünya Savaşı'nın yarattığı ekonomik ve toplumsal yıkımın ardından sanayisini yeniden yapılandırma sürecinde artan iş gücü ihtiyacını karşılamaktı. Türkiye'ye çinse Cumhuriyet dönemindeki sinai gelişmeye rağmen genç ve kalabalık iş gücü nüfusuna gerekli istihdamı sağlayamamış olmamız karşısında Avrupa'ya iş gücü göndermek seçeneğini kullanmaktı amaç. Avrupa'nın zenginlerini yaratmak, Türkiye'nin yoksul emekçi halkına düşmüştü.

Almanya gelen yabancıları kalıcı olarak görmemiş, işçilerin bir gün kendi ülkelerine dönecekleri düşüncesiyle anlaşmaları imzalamıştı. Almanya'nın egemenlerine göre gelenler "misafir işçi"ydi ve kısa zamanda Almanya'yı kaldırdıktan sonra kendi ülkelerine geri döneceklerdi. Gidenlerin çoğu dönmedi ve Almanya'da, Avrupa'da göçmen, yabancı olarak yaşamaya devam etti. Daha doğrusu, Türkiye'ye kıyasla biraz daha artan alım gücü karşılığında Avrupa'nın emek sömürüsü sürecine dahil olmaya devam etti.

SAMANALTI / Sait Munzur

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

ÖĞRETMEN VE VELİ ÇALIŞTAYI TOPLANIYOR EĞİTİM HAKKI İÇİN

15 Mart Pazar günü İstanbul'da Eğitim Hakkı İçin Öğretmen ve Veli Çalıştayı düzenleniyor. Bugüne kadar kazanılan birikimle önümüzdeki döneme ilişkin mücadele kararlarının alınması hedeflenen Çalıştay'da, eğitimde özelleştirmenin yarattığı tahribat bütün yönleriyle değerlendirilecek.

PE Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı tarafından 15 Mart'ta gerçekleştirilecek "Eğitim Hakkı İçin Öğretmen ve Veli Çalıştayı"nda, özelleştirmenin sonuçları ve mücadele yolları 4 ana oturumda tartışılacak. Oturum başlıkları şöyle:

- Özelleştirmenin Yarattığı Yıkım: Eğitim Sisteminde Çöküş
- PE Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı: İşleyiş ve Deneyimler
- Haklarımızı Ararken: Sözleşme dönemleri ve haklarımızı koruma yolları
- Eğitimde Patron ve Tüccar Devri: Veli ve Öğretmenler Ne Yapacak?

Ağ temsilcileri tarafından yapılan açıklamada, 15 Mart'ta düzenlenecek Eğitim Hakkı İçin Öğretmen ve Veli Çalıştayı'nın önümüzdeki dönemde kamusal, parasız ve bilimsel eğitim mücadelesinde önemli bir eşik olması amaçlanıyor. PE Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı, ülkemizde yıllardır izlenen özelleştirme politikalarının eğitimi yıkıma uğrattığını, yıkımın sadece her köşe başına açılan özel okullar yoluyla değil devlet okullarında da eğitimin giderek paralaştırılması yoluyla gerçekleştiğini kaydediyor.

Arabaşlık: 'Parasız eğitim mücadelesini güçlendireceğiz'

Ağ temsilcileri, 15 Mart'ta düzenlenecek Çalıştay'ın kamusal ve parasız eğitim talebine yönelik mücadelenin yükselmesinde önemli bir adım olacağını kaydederken özel okul öğretmenlerinin mücadele ölçeğini genişletecek adımları da birlikte tartışacaklarını ifade ediyorlar. Bu Çalıştay'da devlet okullarından ve özel okullardan toplantıya katılacak velilerle özelleştirmenin sonuçlarına karşı birlikte hareket yollarının da konuşulacağını söyleyen ağ temsilcileri, eğitim emekçilerini ve öğrenci velilerini Çalıştay'da buluşmaya davet ediyorlar.

Eğitim Hakkı İçin Öğretmen ve Veli Çalıştayı, 15 Mart Pazar günü Taksim Hill Otel'de gerçekleşecek. 14:30'da başlayacak toplantı -3. (eksi) kattaki toplantı salonunda yapılacak.

ÖĞRETMEN DAYANIŞMA AĞI

PE Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı, 2019 yılının Eylül ayında İstanbul'da 1. Özel Okul Öğretmen Çalıştayı'nı toplamış, yüzlerce öğretmenin katılımıyla ve aldığı kararlarla, eğitim öğretim yılının başından bu yana özel okullarda eğitim emekçilerinin hak mücadelesini güçlendirmiş ve hakların kazanılması yönünde sonuç alan birçok adım atmıştı. Doğa Okulları'nda gerçekleşen öğretmen boykotunun da çağrıcısı olan Ağ, özel okullarda görev yapan eğitim emekçileri için mücadele ve dayanışmanın merkezi durumunda.

İZMİR DR. BEHÇET UZ ÇOCUK HASTANESİ'NDE "ŞİDDET" İSYANI

İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi'nde veri giriş personeli bir kadın emekçinin dün bir hasta yakını tarafından saldırıya uğraması sonrasında hastane bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Hastane çalışanlarının katıldığı basın açıklamasında, saldırıya uğrayan sağlık emekçisi hastane yönetimi tarafından gördükleri baskıya isyan etti.

Bugün de Patronların Ensesindeyiz avukatının katılımıyla bir toplantı gerçekleştiren veri giriş çalışanları, yaşanan şiddet olayının sonrasında dahi şiddete uğrayan arkadaşlarının idare tarafından çalışmaya zorlandığını, mazeret izinlerinin kullanılmadığını, görev tanımları dışında işler yapmaya zorlandıklarını ve mesai saatlerinin diğer hastanelere göre keyfi olarak uzatıldığını belirttiler. Hakları için bundan sonra birlikte mücadele etme kararı alan emekçiler, temsilcileri aracılığıyla hastane yönetimiyle görüşme kararı aldı.

VİP DİRENİŞİ 100. GÜNÜ GERİDE BIRAKTI

Deriteks Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçilerin Kocaeli Darıca'da faaliyet gösteren Vip Giyim fabrikası önündeki direnişleri 100. gününde de polis engelleme çabalarına göğüs gerdi. Deriteks Sendikası yöneticileri ve destek olmaya gelen emek örgütleri her türlü engellemeye rağmen fabrikada çalışmaya devam eden arkadaşlarına dayanışma mesajlarını ilettiler.

Sendikanın yaptığı açıklamada şöyle denildi: "Bizler burada anayasal hakları patron tarafından engellenmiş işçiler olarak yasal haklarımızı kullanıyoruz. 100 gündür, her gün buraya gelerek dayanışma mesajımızı ilettik. Bugün emniyet güçlerinin burada yapmaya çalıştığı şey sendikamızın örgütlenme faaliyetine engel olmaya çalışmaktır. Bizler anayasal haklarımızı biliyoruz. Bilmeyenlere, ihlal edenlere karşı gerekli önlemleri almalarını tavsiye ederiz."

İş Bankası Komitesi soruyor: İş'in kalbinde kim var?

Türkiye İş Bankası'nın 27. toplu iş sözleşmesinde banka yönetimi ile emekçileri temsil iddiasındaki BASİSEN'in (Banka-Finans ve Sigorta İşçileri Sendikası) ücretlerle ilgili yapılan oturumu ülke gerçeklerinden habersizmiş gibi geçiyor.

Patronların Ensesindeyiz ağı etrafında bir araya gelen İş Bankası Komitesi, bankada "iş'in kalbinde siz varsınız" diyerek övülen emekçiler için sözleşme masasına aşağıdaki taleplerin koyulmasını istediklerini tekrar hatırlattı ve mesai arkadaşlarını toplu iş sözleşmesi sürecini birlikte takip etmeye davet etti:

"1. Yoksulluk Ücretlerinde Çalışmak İstemiyoruz: 2019 senesinde on iki aylık ortalamalara göre yıllık enflasyon oranı ise %15,18 olarak açıklandı. Yine aynı hesaba göre en büyük harcama kalemini oluşturan

gıda ve alkolsüz içeceklerde oran yüzde 19,54. Son sözleşmeden itibaren geçen 2 senelik zamanda doğalgazda zam 65'i, elektrikte yüzde 70'i geçmiştir.

Bizim enflasyonumuz gıda, barınma, ulaşım gibi masraflarla makyajlanmış resmî hesaplarla uyumamaktadır. Sendikanın bağlı olduğu konfederasyonun hesabına göre 4 kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı Aralık 2019'ta 7.045 TL'dir. Bu hesabı doğru kabul edersek örneğin Türkiye'nin en büyük özel bankası İş Bankası'nda yıllardır çalışan bir çiftin ailesi var olan ücret skalasına göre büyük olasılıkla yoksul olmalıdır! Ne jest ne de hükümetin arkasına saklanmayı kabul ediyoruz, emekçiler olarak hakkımızı istiyoruz.

2. Mesken Tazminatı veya Görev

Yeri Ücreti İstiyoruz: Büyük kentlerde gıda, barınma, ulaşım enflasyon başka herhangi bir kente göre çok daha fazla yaşamımızı olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle birçok kamu kurumu ve bankada uygulandığı gibi ücretlere ek olarak mesken tazminatı çalışanlara ödenmelidir.

3. Kreş Hakkı İstiyoruz: İş Kanunu'ndan kazanılmış bir hak olan kreş hakkı kazanı, kanunun bilinçli bir şekilde açık kapı bıraktığı sembolik cezanın arkasına sığınılmaktan vazgeçilmelidir. İş Kuleleri ve yeterli sayıyı sağlayan ilçe belediyesi sınırlarındaki şube çalışanlarına kreş hakkı tanınmalı ya da kreş desteği ödemesi yapılmalıdır.

4. Servis Kesintisi Kaldırılmalıdır: Çeşitli gerekçelerle çalışanlardan toplanan servis kesintisi garipliğine sembolik bile olsa son verilmelidir."

ÇELİK NAKİŞ İŞÇİLERİ ZARA ÖNÜNDE EYLEMDE

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan, Üniteks ve Cu Tekstil gibi firmalarla çalışan Çelik Nakış işçileri Hilltown AVM'de bulunan Zara mağazası önünde eyleme başladılar.

Baskı ve nakış olmak üzere iki bölümde üretim yapan fabrikanın baskı bölümünde çalışan işçilerin haklarının önemli bölümünü elde etmişlerdi. Hakkını alamayan nakış bölümü işçileri eylemlerini Zara mağazaları önünde devam ettirme kararı almışlardı. İşçiler aldıkları karar doğrultusunda Karşıyaka'da bulunan Hilltown AVM'deki ZARA mağazasının önünde eylem yaptı. Çevreden geçen yurttaşlara da yaşadıkları hak gaspını anlatan işçilere AVM güvenliği müdahale ederek engellemeye çalıştı. İşçiler engelleme çabasına rağmen eylemlerine devam ettiler.

HAYDARPAŞA İŞÇİLERİ 3 AYDIR MAAŞ ALAMIYOR

Yaklaşık 1,5 yıl önce Marmaray tren hattının Haydarpaşa Garı'na bağlanacak olan bağlantı raylarının yapımı esnasında 1700 yıllık geçmişi içinde barındıran bir bölge açığa çıkmıştı.

Haydarpaşa'da ortaya çıkan tarihi bölge Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu kararlarıyla İstanbul Arkeoloji Müzeleri Müdürlüğü denetimine verilirken, uzman arkeologlar ve sanat tarihçileri görevlendirilmiş, kazıların yürütülmesi için gerekli iş gücü ve çalışmaların gereği olan yardımcı yapıların inşasını ise zaten Marmaray projesinin de yüklenicisi olan KKC MARMARAY firması üstlenmişti. Kazılarda firmanın alt yüklenicisinin Ege Yapı Ray olduğu öğrenildi.

Kalyon, Kolin ve Cengiz İnşaatın ortaklığıyla kurulan KKC MARMARAY, Haydarpaşa arkeolojik kazılarını 400'ün üzerinde işçi ve gerekli ekipmanla sürdürürken kazı alanında çalışan işçilerin Patronların Ensesindeyiz Ağı'na (PE) bir ihbar geldi: 500'e yakın işçinin tamamının 3 aydır ücretlerinin verilmediği öğrenildi. PE İnşaat İşçileri Ağı konuyla ilgili yaptığı açıklamada, KKC MARMARAY'ı oluşturan firmaların işçi hakları konusunda sabıkalı firmalar olduğunu hatırlatarak, konu hakkında bir çalışma başlattıklarını ve işçilerin hakları alınana kadar konuyla yakından ilgileneceklerini duyurdu.

PE İnşaat İşçileri Ağı'nın açıklamasından bir bölüm şöyle:

"Sahada çalışan işçilerin 500'e yakını Ege Yapı Ray bünyesinde çalışmaktadır. Burada çalışan işçilerin

ağır ve yoğun kazı ve toprak işlerinde beden işçisi olarak görev üstlenmiş bulunmaktadır. İşçiler asgari ücret üzerinden ücretlendirilmektedir. Ancak işçilere yol parası verilmemekte, sahada yemek hizmeti karşılanmadığı gibi yemek parası da ödenmemektedir.

İşçiler İstanbul'un değişik emekçi semtlerinden buraya, tarihin tanıklığına, ekme parası kazanmak için çalışmaya gelirken azık hazırlayarak gelmekte ve yol parasını kendi cebinden ödemek zorunda kalmaktadır. Üstelik de son 3 aydır hiç bir maaş ödemesi yapılmamışken.

Patronların Ensesindeyiz ihbar hattına ulaşan işçiler Aralık, Ocak ve Şubat maaşlarının ödenmediğini tarafımıza bildirmiş bulunmaktalar. Bizler İstanbul'un çeşitli şantiyelerinde çalışan işçilerimiz ve aşınayız; Cengiz İnşaat'ın, Kolin'in, Kalyon'un ve Ege Yapı Ray'ın işçi teri ve kanıyla beslendiğine aşınayız. Suçluları tanıyoruz ve şaşırıyoruz.

Buradan tüm kamuoyuna seslenmek istiyoruz, Haydarpaşa tarihi kazılarında tarihin tanıklığında yaşanan bu insanlık ayıbına izin vermeyeceğiz. Bugünden itibaren Haydarpaşa kazı ve toprak işçileriyle birlikte 3 aylık ücretlerin tamamının ödenmesi, ücretlerin düzenli ve her ayın başında yatırılması, işçilerin kazanılmış ve yasal yol ve yemek masraflarının karşılanması için bir mücadele başlatıyoruz. 1700 yıllık tarihi mirasımızda en çok da emekçilerin payı olduğunun farkında olan herkesi bu mücadeleyle destek vermeye çağırıyoruz."